

ВЕЛЕ ТАШОВСКИ

ДОМ
НА МЛАДИТЕ
„25 МАЈ“
СКОПЈЕ

ГАЛЕРИЈА

ВЕЛЕ ТАШОВСКИ
СЛИКИ

ДЕКЕМВРИ 81
ЈАНУАРИ 82

ВЕЛЕ ТАШОВСКИ

Биографски податоци:

Роден 11. 11. 1949 год. во с. Осој. Академија за ликовна уметност и постдипломски студии за сликарство завршил во Љубљана во класата на проф. Габриел Ступица и Јоже Циуха. Член е на Друштвото на ликовните уметници на СР Словенија.

Војкова 2
61000 ЉУБЉАНА

Самостојни изложби:

- 1976 — Скопје, Дом на младите „25 Мај“ (со Јакимовски и Филовски)
- 1979 — Љубљана, Галерија „ШКУЦ“
- 1979 — Љубљана, Биотехника факултет
- 1980 — Врхника, Галерија „ДОМА“
- 1980 — Ново Место, Доленjsка галерија
- 1981 — Скопје, дом на младите „25 Мај“

Групни изложби:

- 1973 — Љубљана, со АЛУ
- 1974 — Љубљана, со АЛУ
- 1975 — Љубљана, со АЛУ
- 1976 — Љубљана, добитници на Прешернова награда
- 1976 — Мантова (Италија)
- 1978 — Гливице (Полска)
- 1980 — Љубљана, Јакопичево раставишкe
- 981 — Ријека, Биенале на младите,
- 1981 — Атина (Грција)

Неколку години по ред учествува на изложбите што ги организира ДСЛУ.

Награди:

- 1974 — Студентска Прешернова награда за сликарство

Сликарството на ТАШОВСКИ

Во примерот на ликовното изразување, уметничкиот дијалог со стварноста е возможен во просторно-системските означувања. Просторот како ликовен феномен е одредувач на авторски и стилски знаења.

Сите информации што доаѓаат надвор од него ТАШОВСКИ ги забележува со своите најинтимни чула, сè што е преодно за него е само слика, додека секој надворешен впечаток во неговите раце се претворува во внатрешен израз. Од просторните истражувања, Сликарот нè вовлекува во временски квалитети, како предуслов при доживување на сликата. Празните просторни површини во текот на неговите творечки настојувања, а сега нашите перцепирања, ги дополнува и осмислува, превлекувајќи ја ритмички одморената „мрежа“, сонинета пред сè од точки, линии и боја, што во конечниот облик ја евоцира целината на динамичниот покрет.

Основниот проблем за ТАШОВСКИ не е во стилот туку во она што тој го носи во себе. Пошироко земено неговото сликарство можеме да го наречеме абстрактно, иако не е декоративно, туку еден начин за заобиколување на раскажувачите елементи во сликата и поне-посредно нагласување на цртежот, бојата, просторот и формата.

Неговиот мисловен став се ограничува на сликарско-геометриски форми и површини, дисциплинирано воведени до прочистеност. Во просторот на ликовната мисловност рационалноста кај ТАШОВСКИ се јавува исто толку колку и во вербално-дискутивна или математичка мисла. Затоа сликите на ТАШОВСКИ најпрво ги задоволуваат нашите визуелни емоции, за потоа мисловно да нè возбудат и кај нас свесно да го доловат амбиентот во нив.

Одбраната мотивација на „мрежи“ е обоена со функционалноста на просторот. Тие секогаш асоцираат на некаков шуплив вид, но покрај тоа ние ги

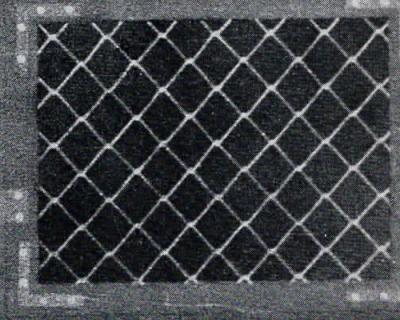
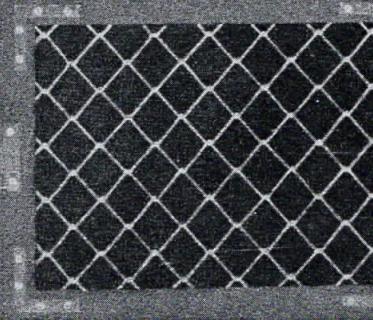
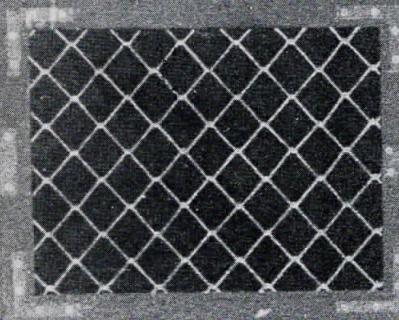
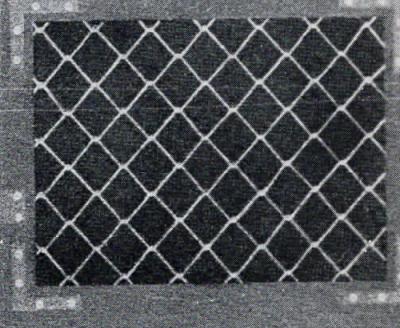
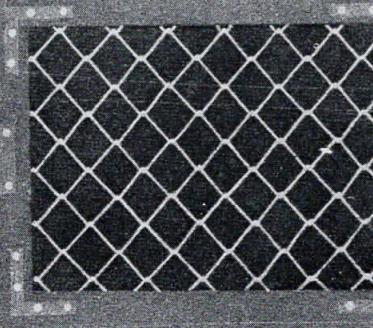
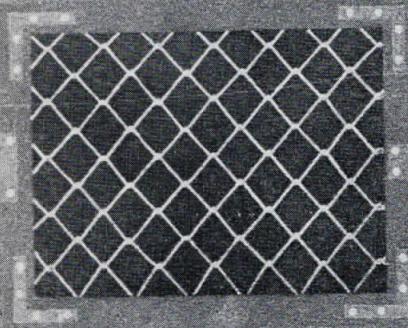
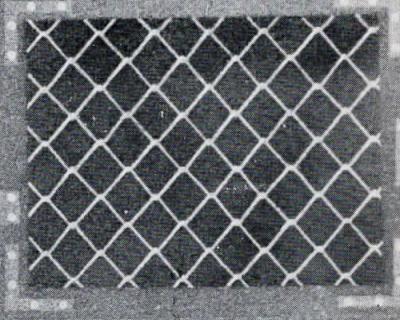
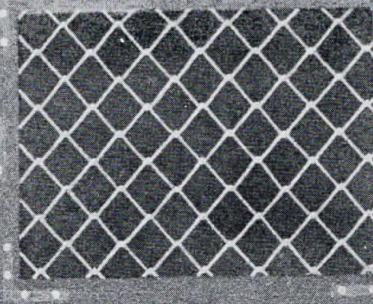
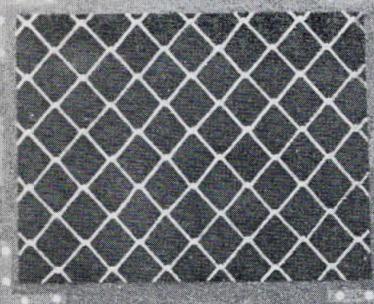
чувствуваам како рамнини, који го делат просторот на „напред и назад“ на „внатре и надвор“; во секој случај на два плана — првиот од нас до мрежата, вториот од неа понатаму, а „мрежата“ истовремено не го ограничува погледот да продре низ неа во просторот, го возбудува нашето доживување на втор план кој без неа не би бил ограничен и јасен. Во вториот план ТАШОВСКИ просторот го замислува плитко-рельефно како неизразено сликовно поље. Истиот понекогаш е дефиниран со суптилна мрежа на сенки, а понекогаш само со мртва црнина на површината — која со својата негација кон светлината а со тоа и кон просторот, само до себе се оддалечува напазад. Ваквиот рафиниран усет за одредување на сликата, односно кадрирањето, ТАШОВСКИ го постигнува со зналечко компонирање на цртежот, како и со тонските вибрации сликани со широки површини, поставени на насликаните или колажно испреплетени мрежи.

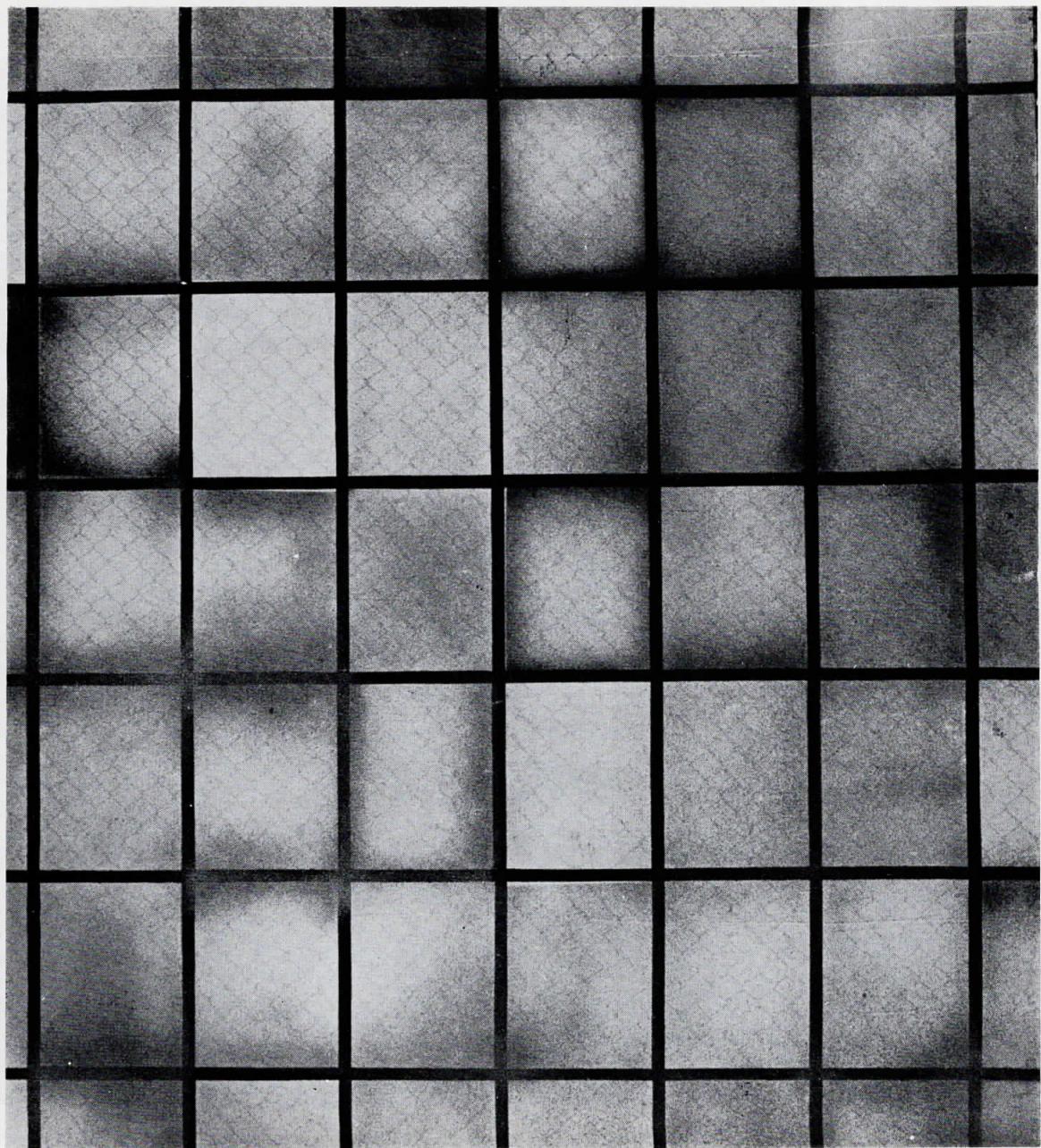
Просторниот говор кај ТАШОВСКИ е акцентиран и драматизиран со шематска двослојност.

Апстрактниот став не е негација или одбивање да се прифати материјалниот свет дури и штуроста на површините и геометриските облици имаат мирис на живот. Се појавуваат хоризонтални и вертикални контури во кои сликарот во склад со сопствените размислувања сака и бара „ТОЧЕН СТИЛ“. Затегнатата линија ја нагласува колиграфијата а воедно зборува за Сликаревата спокојна истрајност и снагата на неговиот карактер.

Со различен интензитет на тој двозначаен примерен ликовен израз, композициите на ТАШОВСКИ добиваат по-богато и појасно значење. Дијалогот со делото се продолжува и тогаш кога тоа не е пред нас; тоа станува наше сеќавање, суштина на понатамошните размислувања.

Жарко ЈАКИМОВСКИ

Каталог на изложените дела

1. Мрежа 1, 1976, комбинирана техника, 140 x 110 см.
2. Мрежа 2, 1976, комбинирана техника, 135 x 140 см.
3. Мрежа 3, 1978, комбинирана техника, 135 x 150 см.
4. Мрежа 4, 1978, комбинирана техника, 135 x 150 см.
5. Мрежа 5, 1978, комбинирана техника, 100 x 130 см.
6. Мрежа 6, 1979, комбинирана техника, 170 x 120 см.
7. Мрежа 7, 1979, комбинирана техника, 140 x 200 см.
8. Мрежа 8, 1979, комбинирана техника, 270 x 200 см.
9. Мрежа 9, 1980, комбинирана техника, 135 x 180 см.
10. Композиција А, 1981, комбини. техника, 122 x 130 см.
11. Композиција Б, 1981, комбини. техника, 122 x 130 см.

ДОМ НА МЛАДИТЕ „25 Мај“ —
СКОПЈЕ

ГАЛЕРИЈА

СОВЕТ НА РЕДАКЦИЈАТА

ЉИЉАНА НЕДЕЛКОВСКА, АРИЗА-
НОВ ИЛИЈА, БОГДАН МУСОВИЌ,
ДРАГОЉУБ БЕЖАНОВИЌ, ХРИСТО
ПЕТРЕВСКИ, ДУШКО ГЕОРГИЕВСКИ

УРЕДНИК

ВЛАДИМИР ГЕОРГИЕВСКИ

Печатено во графички завод „Гоце
Делчев“ — Скопје

Тираж 150 примероци

